

ZMLUVA O EURÓPSKEJ ÚNII

JEHO VELIČENSTVO KRÁĽ BELGICKA, JEJ VELIČENSTVO KRÁĽOVNÁ DÁNSKA, PREZIDENT SPOLKOVEJ REPUBLIKY NEMECKO, PREZIDENT HELÉNSKEJ REPUBLIKY, JEHO VELIČENSTVO KRÁĽ ŠPANIELSKA, PREZIDENT FRANCÚZSKEJ REPUBLIKY, PREZIDENT ÍRSKA, PREZIDENT TALIANskej REPUBLIKY, JEHO KRÁĽOVSKÁ VÝSOSŤ VEĽKOVOJVODA LUXEMBURSKA, JEJ VELIČENSTVO KRÁĽOVNÁ HOLANDSKA, PREZIDENT PORTUGALSKEJ REPUBLIKY, JEJ VELIČENSTVO KRÁĽOVNÁ SPOJENÉHO KRÁĽOVSTVA VEĽKEJ BRITÁNIE A SEVERNÉHO ÍRSKA,

ODHODLANÍ pozdvihnúť na novú úroveň procesy európskej integrácie, ktoré sa začali založením Európskych spoločenstiev, PRIPOMÍNAJÚC SI historický význam skoncovania s rozdelením európskeho kontinentu a potrebu vytvoriť pevné základy pre budovanie budúcej Európy,

POTVRDZUJÚC oddanosť princípom slobody, demokracie, rešpektovania ľudských práv a základných slobôd a právneho štátu,

POTVRDZUJÚC svoju oddanosť základným sociálnym právam tak, ako sú vymedzené v Európskej sociálnej charte podpísanej 18. októbra 1961 v Turíne a v Charte základných sociálnych práv pracovníkov spoločenstva z roku 1989,

ŽELAJÚC SI prehĺbiť solidaritu medzi národmi pri rešpektovaní národnej histórie, kultúry a tradícií,

ŽELAJÚC SI ďalej posilňovať demokraciu a účinné fungovanie orgánov, aby v jednotnom inštitucionálnom rámci mohli lepšie plniť úlohy, ktorými sú poverené,

ODHODLANÍ dosiahnuť posilnenie a zblíženie ekonomík a zaviesť hospodársku a menovú úniu vrátane jednotnej a stabilnej meny v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy,

ROZHODNUTÍ podporovať hospodársky a sociálny pokrok svojich národov so zreteľom na zásady trvalo udržateľného rozvoja a v rámci fungovania vnútorného trhu a posilnenia súdržnosti a ochrany životného prostredia a uskutočňovať politiku tak, aby bol rozvoj hospodárskej integrácie sprevádzaný súčasným pokrokom v iných oblastiach,

ODHODLANÍ zaviesť spoločné občianstvo pre všetkých štátnych príslušníkov jednotlivých členských krajín,

ROZHODNUTÍ uskutočňovať spoločnú zahraničnú a bezpečnostnú politiku vrátane postupného utvárania spoločnej obrannej politiky, ktorá by mohla viesť v súlade s ustanoveniami článku 17 k spoločnej obrane, čím sa upevní európska identita a nezávislosť v záujme posilnenia mieru, bezpečnosti a pokroku v Európe a vo svete,

ROZHODNUTÍ uľahčiť voľný pohyb osôb a pritom zaručiť bezpečnosť svojich národov utvorením priestoru slobody, bezpečnosti a práva v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy,

ODHODLANÍ pokračovať v procese čoraz užšieho spojenectva medzi národmi Európy, v ktorom sa v súlade s princípmi subsidiarity prijímajú rozhodnutia čo najbližšie k občanovi,

BERÚC DO ÚVAHY ďalšie etapy, ktoré treba dosiahnuť v záujme rozvoja európskej integrácie,

PRIJALI rozhodnutie založiť Európsku úniu a na tento účel boli vymenovaní títo splnomocnení zástupcovia za:

JEHO VELIČENSTVO KRÁĽA BELGICKA:

Mark EYSKENS, minister zahraničných vecí;

Philippe MAYSTADT, minister financií;

JEJ VELIČENSTVO KRÁĽOVNÚ DÁNSKA:

Uffe ELLEMANN-JENSEN, minister zahraničných vecí;
Anders FOGH RASMUSSEN, minister hospodárstva;

PREZIDENTA SPOLKOVEJ REPUBLIKY NEMECKO:

Hans-Dietrich GENSCHER, spolkový minister zahraničných vecí;
Theodor WAIGEL, spolkový minister financií;

PREZIDENTA HELÉNSKEJ REPUBLIKY:

Antonios SAMARAS, minister zahraničných vecí;
Efthymios CHRISTODOULOU, minister hospodárstva;

JEHO VELIČENSTVO KRÁĽA ŠPANIELSKA:

Francisca FERNÁNDEZ ORDÓÑEZ, minister zahraničných vecí;
Carlos SOLCHAGA CATALÁN, minister hospodárstva a financií;

PREZIDENTA FRANCÚZSKEJ REPUBLIKY:

Roland DUMAS, minister zahraničných vecí;
Pierre BEREGOVOY minister pre hospodárstvo, financie a rozpočet;

PREZIDENTA ÍRSKA:

Gerard COLLINS, minister zahraničných vecí;
Bertie AHERN, minister financií;

PREZIDENTA TALIANSKEJ REPUBLIKY:

Gianni DE MICHELIS, minister zahraničných vecí;
Guido CARLI, minister financií;

JEHO KRÁĽOVSKÚ VÝSOSŤ VEĽKOVOJVODU LUXEMBURSKA:

Jacques F. POOS, podpredseda vlády, minister zahraničných vecí;
Jean-Claud JUNCKER, minister financií;

JEJ VELIČENSTVO KRÁĽOVNÚ HOLANDSKA:

Hans van den BROEK, minister zahraničných vecí;
Willem KOK, minister financií;

PREZIDENTA PORTUGALSKEJ REPUBLIKY:

Joao de Deus PINHEIRO, minister zahraničných vecí;
Jorge BRAGA de MACEDO, minister financií;

JEJ VELIČENSTVO KRÁĽOVNÚ SPOJENÉHO KRÁĽOVSTVA VEĽKEJ BRITÁNIE A SEVERNÉHO ÍRSKA:

Rt. Hon. Douglas HURD, štátny tajomník zahraničných vecí a záležitostí Britského spoločenstva národov;
Hon. Francis MAUDE, finančný tajomník ministra financií;

KTORÍ sa po výmene svojich plných mocí, formálne uznaných za správne a náležité, dohodli takto:

HLAVA I

SPOLOČNÉ USTANOVENIA

Článok 1 (predtým článok A)

Touto zmluvou Vysoké zmluvné strany zakladajú medzi sebou Európsku úniu (ďalej len „únia“).

Táto zmluva predstavuje novú etapu v procese utvárania čoraz užšieho spojenectva medzi národmi Európy, v ktorom sa prijímajú rozhodnutia čo najotvorenejšie a čo najbližšie k občanovi.

Únia je založená na Európskych spoločenstvách doplnených politikami a formami spolupráce stanovenými touto zmluvou. Jej cieľom je utvárať vzťahy medzi členskými štátmi a ich národmi spôsobom, v ktorom sa prejavuje súdržnosť a solidarita.

Článok 2 (predtým článok B)

Únia si kladie nasledujúce ciele:

- podporovať hospodársky a sociálny pokrok a vysokú úroveň zamestnanosti, dosahovať vyrovnaný a trvalo udržateľný rozvoj, predovšetkým utvorením priestoru bez vnútorných hraníc, posilnením hospodárskej a sociálnej súdržnosti, uskutočnením hospodárskej a menovej únie a napokon zavedením jednotnej meny v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy,
- presadzovať svoju identitu na medzinárodnej scéne, predovšetkým uskutočňovaním spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky, vrátane postupného utvárania spoločnej obrannej politiky, ktorá by mohla viesť v súlade s ustanoveniami článku 17 k spoločnej obrane,
- posilniť ochranu práv a záujmov štátnych príslušníkov jednotlivých členských štátov zavedením občianstva únie,
- zachovávať a rozvíjať úniu ako priestor slobody, bezpečnosti a práva, v ktorom je zaručený voľný pohyb osôb spolu s príslušnými opatreniami týkajúcimi sa ochrany vonkajších hraníc, azylu, príst'ahovalectva a prevencie a boja proti zločinnosti;
- v plnej miere zachovať *acquis communautaire* a ďalej ho rozvíjať a pritom zvažovať, do akej miery je potrebné zmeniť politiky a formy spolupráce uvedené v tejto zmluve tak, aby sa zabezpečila účinnosť mechanizmov a orgánov spoločenstva.

Ciele únie sa dosiahnu tak, ako je stanovené v tejto zmluve, a v súlade s podmienkami a časovým plánom v nej uvedeným, pri rešpektovaní zásady subsidiarity definovanej v článku 5 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva.

Článok 3 (predtým článok C)

Únia má jednotný inštitucionálny rámec, aby sa zabezpečila zhoda a kontinuita činností na dosiahnutie jej cieľov pri rešpektovaní a zveľaďovaní *acquis communautaire*.

Únia má predovšetkým zabezpečiť zhodnosť svojich vonkajších činností ako celku v rámci svojich zahraničných vzťahov, bezpečnostnej, hospodárskej a rozvojovej politiky. Za túto zhodnosť zodpovedá Rada a Komisia, ktoré na tento účel spolupracujú. V súlade so svojimi príslušnými právomocami zabezpečia vykonávanie týchto politik.

Článok 4 (predtým článok D)

Európska rada dáva únii potrebné podnety na rozvoj a vymedzuje jej všeobecné politické smery.

Európska rada združuje hlavy štátov alebo predsedov vlád členských krajín, ako aj predsedu Komisie. Pomáhajú im ministri zahraničných vecí členských štátov a jeden člen Komisie. Európska rada zasadá najmenej dva razy do roka, pričom jej predsedá hlava štátu alebo predseda vlády členského štátu, ktorý vykonáva predsedníctvo Rady.

Európska rada predkladá Európskemu parlamentu správu po každom svojom zasadnutí a výročnú písomnú správu o pokroku, ktorý únia dosiahla.

Článok 5 (predtým článok E)

Európsky parlament, Rada, Komisia, Súdny dvor a Dvor audítorov vykonávajú svoje právomoci za podmienok a na účely stanovené na jednej strane ustanoveniami zmlúv o založení Európskych spoločenstiev a následných zmlúv a aktov, ktoré upravujú a dopĺňajú tieto zmluvy, a na druhej strane ostatnými ustanoveniami tejto zmluvy.

Článok 6 (predtým článok F)

1. Únia je založená na zásadách slobody, demokracie, dodržiavania ľudských práv a základných slobôd a právneho štátu, ktoré sú spoločné členským štátom.
2. Únia rešpektuje základné ľudské práva, ktoré zaručuje Európsky dohovor na ochranu ľudských práv a základných slobôd podpísaný v Ríme 4. novembra 1950 a ktoré vyplývajú z ústavných tradícií členských štátov ako základných princípov práva spoločenstva.
3. Únia rešpektuje národnú identitu členských štátov.
4. Únia si zabezpečí prostriedky potrebné na dosiahnutie svojich cieľov a uskutočnenie svojich politík.

Článok 7 (predtým článok F.1)

1. Na návrh jednej tretiny členských štátov alebo Komisie a na základe súhlasu Európskeho parlamentu môže Rada zložená z hláv štátov alebo šéfov vlád jednomyseľne rozhodnúť, že zo strany členského štátu došlo k závažnému a pretrvávajúcemu porušeniu zásad uvedených v článku 6 odseku 1, a to po výzve vláde daného členského štátu, aby k tomu predložila svoje stanovisko.
2. Pokiaľ sa takto rozhodlo, môže Rada kvalifikovanou väčšinou rozhodnúť o pozastavení určitých práv vyplývajúcich danému členskému štátu z uplatňovania tejto zmluvy vrátane hlasovacích práv zástupcov vlády tohto štátu v Rade. Rada pritom zohľadní možné dôsledky takéhoto pozastavenia na práva a povinnosti fyzických a právnických osôb.
Povinnosti daného členského štátu vyplývajúce z tejto zmluvy zostávajú pre tento štát v každom prípade naďalej záväzné.
3. Rada sa môže kvalifikovanou väčšinou následne rozhodnúť zmeniť alebo zrušiť opatrenia prijaté podľa odseku 2, reagujúc tak na zmenenú situáciu, ktorá viedla k ich uloženiu.
4. Na účely tohto článku Rada rozhoduje bez ohľadu na hlas zástupcu dotknutého štátu. Zdržanie sa hlasovania prítomných alebo zastúpených členov nebráni prijatiu rozhodnutí uvedených v odseku 1. Kvalifikovaná väčšina sa definuje rovnakým

podielom vážených hlasov dotknutých členov Rady, ako je uvedené v článku 205 odseku 2 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva.

Tento odsek sa taktiež uplatní v prípade hlasovacích práv pozastavených podľa odseku 2.

5. Na účely tohto článku rozhoduje Európsky parlament dvojtretinovou väčšinou odovzdaných hlasov, ktoré predstavujú väčšinu jeho členov.

HLAVA II

USTANOVENIA, KTORÝMI SA MENÍ A DOPŔŇA ZMLUVA O ZALOŽENÍ EURÓPSKEHO HOSPODÁRSKEHO SPOLOČENSTVA NA ÚČEL ZALOŽENIA EURÓPSKEHO SPOLOČENSTVA

Článok 8 (predtým článok G)

(nevytlačení)

HLAVA III

USTANOVENIA, KTORÝMI SA MENÍ A DOPŔŇA ZMLUVA O ZALOŽENÍ EURÓPSKEHO SPOLOČENSTVA UHLIA A OCELE

Článok 9 (predtým článok H)

(nevytlačení)

HLAVA IV

USTANOVENIA, KTORÝMI SA MENÍ A DOPŔŇA ZMLUVA O ZALOŽENÍ EURÓPSKEHO SPOLOČENSTVA PRE ATÓMOVÚ ENERGIU

Článok 10 (predtým článok I)

(nevytlačení)

HLAVA V

USTANOVENIA O SPOLOČNEJ ZAHRANIČNEJ A BEZPEČNOSTNEJ POLITIKE

Článok 11 (predtým článok J.1)

1. Únia vymedzuje a uskutočňuje spoločnú zahraničnú a bezpečnostnú politiku zahŕňajúcu všetky oblasti zahraničnej a bezpečnostnej politiky, ktorej cieľom je:

- chrániť spoločné hodnoty, základné záujmy, nezávislosť a celistvosť únie v súlade so zásadami Charty Organizácie Spojených národov;

- posilniť bezpečnosť únie vo všetkých smeroch;
- zachovať mier a posilniť medzinárodnú bezpečnosť v súlade so zásadami Charty Organizácie Spojených národov, ako aj zásadami helsinského Záverečného aktu a cieľmi Parížskej charty, a to aj na vonkajších hraniciach;
- podporovať medzinárodnú spoluprácu;
- rozvíjať a upevňovať demokraciu a právny štát a rešpektovať ľudské práva a základné slobody.

2. Členské štáty aktívne a bezpodmienečne podporujú zahraničnú a bezpečnostnú politiku v duchu lojálnosti a vzájomnej solidarity.

Členské štáty spolupracujú na zvyšovaní a rozvoji svojej vzájomnej politickej solidarity. Zdržia sa akéhokoľvek konania, ktoré je v rozpore so záujmami únie alebo ktoré by mohlo znížiť účinnosť jej pôsobenia ako súdržnej sily v medzinárodných vzťahoch.

Rada zabezpečí dodržiavanie týchto zásad.

Článok 12 (predtým článok J.2)

Únia sleduje ciele vytýčené v článku 11:

- definovaním zásad a všeobecných smerov spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky;
- rozhodovaním o spoločných stratégiách;
- prijímaním rozhodnutí o jednotnej akcii;
- prijímaním spoločných pozícií;
- posilňovaním systematickej spolupráce medzi členskými štátmi pri uskutočňovaní politiky.

Článok 13 (predtým článok J.3)

1. Európska rada vymedzuje zásady a všeobecné smery spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky vrátane záležitostí, ktoré majú obranné dôsledky.

2. Európska rada rozhoduje o spoločných stratégiách, ktoré únia uskutočňuje v oblastiach dôležitých spoločných záujmov členských štátov.

Spoločné stratégie stanovujú ciele, dobu trvania a prostriedky, ktoré dá k dispozícii únia a členské štáty.

3. Rada prijíma rozhodnutia nevyhnutné na vymedzenie a uskutočňovanie spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky na základe všeobecných smerov vytýčených Európskou radou.

Rada odporúča spoločné stratégie Európskej rade a uskutočňuje ich predovšetkým prijímaním jednotných akcií a spoločných pozícií.

Rada zabezpečí jednotu, dôslednosť a účinnosť konania únie.

Článok 14 (predtým článok J.4)

1. Rada prijíma jednotné akcie. Jednotné akcie sa týkajú osobitných situácií, pri ktorých sa operatívny postup únie považuje za nevyhnutný. Jednotné akcie stanovujú ciele, rozsah a prostriedky, ktoré únia dostane k dispozícii, a ak je to potrebné, aj dobu trvania a podmienky ich uskutočnenia.
2. Pri zmene okolností, ktoré podstatne ovplyvnia záležitosť, ktorá je predmetom jednotnej akcie, preskúma Rada zásady a ciele tejto akcie a prijme nevyhnutné rozhodnutia. Do prijatia rozhodnutia sa jednotná akcia pozastavuje.
3. Jednotné akcie zaväzujú členské štáty, aby pri výkone svojej činnosti zastávali prijaté stanoviská.
4. Rada môže požiadať Komisiu, aby jej predložila akékoľvek vhodné návrhy týkajúce sa spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky na zabezpečenie uskutočnenia jednotnej akcie.
5. V prípade akéhokoľvek plánu prijať vnútroštátnu pozíciu alebo vnútroštátnu akciu v súlade s jednotnou akciou sa informácie (o tomto) včas oznámia, aby sa v prípade potreby mohli v Rade uskutočniť predbežné prerokovanie. Povinnosť poskytnutia predbežných informácií sa nevzťahuje na opatrenia, ktoré sú iba vnútroštátnou transpozíciou rozhodnutí Rady.
6. V prípadoch naliehavej potreby vyplývajúcej zo zmeny situácie, a ak Rada nevydala rozhodnutie, môžu členské štáty prijať nevyhnutné naliehavé opatrenia so zreteľom na všeobecné ciele jednotnej akcie. Dotknutý členský štát o všetkých takýchto opatreniach okamžite upovedomí Radu.
7. Ak sa pri uskutočňovaní jednotnej akcie vyskytnú podstatné ťažkosti, členský štát o nich informuje Radu, ktorá ich prerokuje a bude hľadať primerané riešenia. Takéto riešenia nesmú byť v rozpore s cieľmi jednotnej akcie, ani znižovať jej účinnosť.

Článok 15 (predtým článok J.5)

Rada prijíma spoločné pozície. Spoločné pozície vymedzia prístup únie k určitej záležitosti geografickej alebo vecnej povahy. Členské štáty zabezpečia, aby ich vnútroštátne politiky zodpovedali spoločným pozíciám.

Článok 16 (predtým článok J.6)

Členské štáty sa v rámci Rady vzájomne informujú a radia o všetkých otázkach zahraničnej a bezpečnostnej politiky všeobecného záujmu tak, aby zabezpečili čo najúčinnjšie uplatňovanie vplyvu únie prostriedkami zosúladenej a zblížujúcej činnosti.

Článok 17 (predtým článok J.7)

1. Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika zahŕňa všetky otázky týkajúce sa bezpečnosti únie vrátane postupného vymedzovania spoločnej obrannej politiky v súlade s druhým pododsekom, ktoré by mohlo viesť k spoločnej obrane, ak by sa Európska rada tak rozhodla. V takom prípade Európska rada odporučí členským štátom prijatie takého rozhodnutia v súlade s ich ústavnými predpismi.

Západoeurópska únia (ZEÚ) je neoddeliteľnou súčasťou vývoja únie, ktorá poskytuje únii prístup k akcieschopnosti, najmä v kontexte odseku 2. Podporuje úniu pri vytváraní obranných aspektov spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky tak, ako je to uvedené v tomto článku. Únia v zmysle toho podporuje užšie inštitucionálne vzťahy so ZEÚ vzhľadom na možnosť začlenenia ZEÚ do únie, ak tak rozhodne Európska rada. V takom prípade Európska rada odporučí členským štátom prijatie takého rozhodnutia v súlade s ich ústavnými predpismi.

Politika únie sa v súlade s týmto článkom nedotýka osobitného charakteru bezpečnostnej a obrannej politiky určitých členských štátov a rešpektuje záväzky tých členských štátov, ktoré vidia realizáciu ich spoločnej obrany v Organizácii Severoatlantickej zmluvy (NATO) podľa Severoatlantickej zmluvy, a je v súlade so vzájomnou bezpečnostnou a obrannou politikou utvorenou v tomto rámci.

Postupné vymedzenie spoločnej obrannej politiky budú členské štáty podporovať podľa potreby vzájomnou spoluprácou v oblasti vyzbrojovania.

2. Otázky uvedené v tomto článku zahŕňajú humanitárne a záchranné úlohy, misie na udržanie mieru a úlohy bojových síl pri riešení kritických situácií vrátane nastolenia mieru.

3. Únia využije ZEÚ na vypracovanie a realizáciu rozhodnutí a postupov únie, ktoré majú obranné dôsledky.

Pôsobnosť Európskej rady na vypracovanie usmernení v súlade s článkom 13 je vzhľadom na ZEÚ daná vo veciach, v ktorých únia využíva ZEÚ.

Keď únia využíva ZEÚ na vypracovanie a realizáciu rozhodnutí a postupov únie pri úlohách uvedených v odseku 2, všetky členské štáty únie sú oprávnené v plnej miere sa do týchto úloh zapojiť. Rada v zhode s orgánmi ZEÚ prijme nevyhnutné praktické opatrenia, aby umožnila členským štátom prispievajúcim k týmto úlohám plne a rovnocenne sa zapojiť do plánovania a rozhodovania v ZEÚ.

Rozhodnutia s vplyvom na obranu podľa tohto odseku sa prijímajú bez toho, aby boli dotknuté politiky a záväzky uvedené v treťom pododseku odseku 1.

4. Ustanovenia tohto článku nebránia rozvoju užšej spolupráce medzi dvoma alebo viacerými členskými štátmi na dvojstrannej úrovni, v rámci ZEÚ a Atlantickkej aliancie za predpokladu, že takáto spolupráca nie je v rozpore alebo neprekáža spolupráci upravovanej touto hlavou.

5. Vzhľadom na podporu cieľov tohto článku sa jeho ustanovenia opätovne posúdia v súlade s článkom 48.

Článok 18 (predtým článok J.8)

1. Predsedníctvo zastupuje úniu v záležitostiach, ktoré patria do spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky.

2. Predsedníctvo zodpovedá za uskutočňovanie rozhodnutí prijatých podľa tejto hlavy; v tejto pôsobnosti vyjadruje zásadne stanovisko únie v medzinárodných organizáciách a na medzinárodných konferenciách.

3. Predsedníctvu pomáha generálny tajomník Rady, ktorý vykonáva funkciu Vysokého splnomocnenca pre spoločnú zahraničnú a bezpečnostnú politiku.

4. Komisia sa plne zapája do úloh uvedených v odsekoch 1 a 2. Predsedníctvu pomáha v prípade potreby pri plnení týchto úloh nasledujúci predsedajúci členský štát.

5. Ak to Rada považuje za nevyhnutné, môže vymenovať osobitného zástupcu s mandátom pre osobitné politické otázky.

Článok 19 (predtým článok J.9)

1. Členské štáty koordinujú svoj postup v medzinárodných organizáciách a na medzinárodných konferenciách. Na týchto fórach konajú podľa spoločných pozícií.

V medzinárodných organizáciách a na medzinárodných konferenciách, na ktorých sa nezúčastňujú všetky členské štáty, zúčastnené štáty dodržia spoločné pozície.

2. Bez dopadu na odsek 1 a článok 14 odsek 3 informujú členské štáty zastúpené v medzinárodných organizáciách a na medzinárodných konferenciách, na ktorých sa nezúčastňujú všetky členské štáty, členské štáty tam nezastúpené o všetkých veciach spoločného záujmu.

Členské štáty, ktoré sú zároveň členmi Bezpečnostnej rady Organizácie Spojených národov zosúladujú svoj postup a v plnej miere informujú ostatné členské štáty. Členské štáty, ktoré sú stálymi členmi Bezpečnostnej rady, zastávajú pri výkone svojich funkcií stanoviská a záujmy únie bez dopadu na svoju zodpovednosť podľa ustanovení Charty Organizácie Spojených národov.

Článok 20 (predtým článok J.10)

Diplomatické a konzulárne zastúpenia členských štátov a delegácií Komisie v tretích krajinách a na medzinárodných konferenciách a ich zástupcovia v medzinárodných organizáciách spolupracujú tak, aby zabezpečili uskutočňovanie spoločných pozícií a jednotných akcií prijatých Radou.

Prehľbujú spoluprácu výmenou informácií, vypracovaním spoločných hodnotení a prispievaním k uskutočňovaniu ustanovení uvedených v článku 20 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva.

Článok 21 (predtým článok J.11)

Predsedníctvo sa radí s Európskym parlamentom o hlavných aspektoch a základných možnostiach spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky a zabezpečuje, aby sa názory Európskeho parlamentu brali riadne do úvahy. Európsky parlament je o vývoji zahraničnej a bezpečnostnej politiky únie pravidelne informovaný predsedníctvom a Komisiou.

Európsky parlament môže klásť otázky Rade alebo jej dávať odporúčania. Každoročne uskutoční rozpravu o pokroku pri realizovaní spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky.

Článok 22 (predtým článok J.12)

1. Každý členský štát alebo Komisia môže Rade klásť akékoľvek otázky týkajúce sa spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky a predkladať jej návrhy.

2. V prípadoch, ktoré si vyžadujú rýchle rozhodnutie, zvolá predsedníctvo do 48 hodín alebo v naliehavých prípadoch v kratšom čase z vlastného podnetu alebo na žiadosť Komisie mimoriadne zasadanie Rady.

Článok 23 (predtým článok J.13)

1. Rozhodnutia podľa tejto hlavy prijíma Rada jednomyseľne. Zdržanie sa hlasovania prítomných alebo zastúpených členov nebráni prijatiu týchto rozhodnutí.

Člen Rady, ktorý sa zdrží hlasovania, môže svoje zdržanie odôvodniť formálnym vyhlásením podľa tohto pododseku. V takom prípade nie je povinný uplatňovať rozhodnutie, avšak akceptuje, že rozhodnutie je pre úniu záväzná. V duchu vzájomnej solidarity sa dotknutý členský štát zdrží akéhokoľvek konania, ktoré by mohlo byť v rozpore alebo prekážať konaniu únie založenom na tomto rozhodnutí, pričom ostatné členské štáty jeho stanovisko rešpektujú. Ak členovia Rady, ktorí takýmto spôsobom odôvodnia zdržanie sa hlasovania, predstavujú viac ako tretinu hlasov vážených v súlade s článkom 250 odsekom 2 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, rozhodnutie sa neprijme.

2. Bez ohľadu na ustanovenia odseku 1 Rada rozhoduje kvalifikovanou väčšinou:

- pri prijímaní jednotných akcií, spoločných pozícií alebo pri prijímaní všetkých ostatných rozhodnutí na základe spoločnej stratégie;
- pri prijímaní rozhodnutí o vykonaní jednotnej akcie alebo spoločnej pozície.

Ak člen Rady vyhlási, že z dôležitých a uvedených dôvodov národného záujmu zamýšľa namietat' proti prijatiu rozhodnutia, ktoré sa má prijať kvalifikovanou väčšinou, hlasovanie sa neuskutoční. Rada môže kvalifikovanou väčšinou požiadať, aby bola vec postúpená Európskej rade na jednomyseľné rozhodnutie.

Hlasy členov Rady sa vážia v súlade s článkom 250 odsekom 2 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva. Na prijatie rozhodnutí je potrebných minimálne 62 hlasov odovzdaných aspoň desiatimi členmi.

Tento odsek sa nevzťahuje na rozhodnutia, ktoré majú vojenský alebo obranný dopad.

3. O procesných otázkach rozhoduje Rada väčšinou hlasov svojich členov.

Článok 24 (predtým článok J.14)

Ak je pri vykonávaní tejto hlavy nutné uzavrieť dohodu s jedným alebo viacerými štátmi alebo medzinárodnými organizáciami, Rada môže jednomyseľne poveriť predsedníctvo, aby začalo, ak je to primerané aj s pomocou Komisie, na tento účel rokovať. Takéto dohody uzatvorí Rada jednomyseľne na odporúčanie predsedníctva. Žiadna dohoda nebude záväzná pre ten členský štát, ktorého zástupca v Rade vyhlási, že musí spĺňať požiadavky ich ústavnoprávneho postupu; ostatní členovia Rady sa môžu dohodnúť, že dohoda sa na nich bude vzťahovať iba predbežne.

Ustanovenia tohto článku sa vzťahujú aj na veci spadajúce pod hlavu VI.

Článok 25 (predtým článok J.15)

Politický výbor bez toho, aby bol dotknutý článok 207 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, monitoruje medzinárodnú situáciu v oblastiach pokrytých vzájomnou zahraničnou a bezpečnostnou politikou a prispieva k definovaniu politík podávaním stanovísk Rade na žiadosť Rady alebo z vlastného podnetu. Sleduje taktiež uskutočňovanie dohodnutých politík bez dopadu na zodpovednosti predsedníctva a Komisie.

Článok 26 (predtým článok J.16)

Generálny tajomník Rady, Vysoký splnomocnenec pre spoločnú zahraničnú a bezpečnostnú politiku pomáha Rade vo veciach spadajúcich do pôsobnosti spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky predovšetkým tým, že prispieva k formulácii, príprave a vykonávaniu politických rozhodnutí, a v prípade potreby tým, že na žiadosť predsedníctva a v mene Rady vedie politický dialóg s tretími stranami.

Článok 27 (predtým článok J.17)

Komisia sa plne zapája do práce v oblasti spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky.

Článok 28 (predtým článok J. 18)

1. Články 189, 190, 196 až 199, 203, 204, 206 až 209, 213 až 219, 255 a 290 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva sa vzťahujú na ustanovenia, ktoré sa týkajú oblastí uvedených v tejto hlave.
 2. Správne výdavky, ktoré vzniknú orgánom z ustanovení týkajúcich sa oblastí uvedených v tejto hlave, idú na ťarchu rozpočtu Európskych spoločenstiev.
 3. Prevádzkové výdavky, ktoré vzniknú vykonávaním týchto ustanovení, sa taktiež účtujú na ťarchu rozpočtu Európskych spoločenstiev, s výnimkou výdavkov vyplývajúcich z operácií s vojenskými alebo obrannými dôsledkami a prípadov, keď Rada jednomyseľne rozhodne inak.
- V prípadoch, keď sa tieto výdavky neúčtujú na ťarchu rozpočtu Európskych spoločenstiev, ponosú ich členské štáty podľa kľúča hrubého domáceho produktu, pokiaľ Rada nerozhodne jednomyseľne inak. Pri výdavkoch vyplývajúcich z operácií s vojenskými alebo obrannými dôsledkami nie sú členské štáty, ktorých zástupcovia v Rade vykonali formálne vyhlásenie podľa druhého pododseku článku 23 odseku 1, povinné prispievať na ich financovanie.
4. Rozpočtový postup stanovený v Zmluve o založení Európskeho spoločenstva sa vzťahuje na výdavky, ktoré sa účtujú na ťarchu rozpočtu Európskych spoločenstiev.

HLAVA VI

USTANOVENIA O POLICAJNEJ A SÚDNEJ SPOLUPRÁCI V TRESTNÝCH VECIACH

Článok 29 (predtým článok K.1)

Bez toho, aby boli dotknuté právomoci Európskeho spoločenstva, je cieľom únie poskytnúť občanom vysokú úroveň ochrany v oblasti voľného pohybu, bezpečnosti a práva rozvojom spoločných postupov členských štátov v oblastiach policajnej a súdnej spolupráce v trestných veciach a bojom proti rasizmu a xenofóbii.

Tento cieľ sa dosiahne prevenciou a bojom proti organizovanému alebo inému zločinu, najmä proti terorizmu, obchodovaniu s ľuďmi a trestným činom spáchaných na deťoch, nezákonnému obchodovaniu s drogami a zbraňami, korupcii a podvodom, prostredníctvom:

- užšej spolupráce medzi policajnými zložkami, colnými orgánmi a inými príslušnými orgánmi v členských štátoch, a to tak priamo ako prostredníctvom Europolu (Európsky policajný úrad), v súlade s ustanoveniami článkov 30 a 32,
- užšej spolupráce súdnych a iných príslušných orgánov členských štátov v súlade s ustanoveniami článkov 31 ods. a) až ods. d) a 32,
- v prípade potreby aproximáciou trestnoprávných predpisov v členských štátoch v súlade s ustanoveniami článku 31 ods. e).

Článok 30 (predtým článok K.2)

1. Spoločný postup v oblasti policajnej spolupráce zahŕňa:

- a) operatívnu spoluprácu príslušných orgánov vrátane policajných, colných a iných špecializovaných orgánov činných v trestnom konaní členských štátov vo vzťahu k prevencii, odhaľovaniu a vyšetrovaniu trestných činov,
- b) zhromažďovanie, uchovávanie, spracovávanie, analýzu a výmenu relevantných informácií vrátane informácií orgánov činných v trestnom konaní o hláseniach podozrivých finančných transakcií, predovšetkým prostredníctvom Europolu, v zmysle príslušných ustanovení o ochrane osobných údajov,
- c) spoluprácu a spoločné podnety v oblasti vzdelávania, výmeny styčných dôstojníkov, vojenských pridelencov, použitia vybavenia a kriminalistického výskumu,
- d) spoločné vyhodnocovanie jednotlivých vyšetrovacích techník vo vzťahu k odhaľovaniu závažných foriem organizovaného zločinu.

2. Rada podporuje spoluprácu prostredníctvom Europolu a v období piatich rokov po dátume nadobudnutia platnosti Amsterdamskej zmluvy predovšetkým:

- a) umožní Europolu zjednodušovať a podporovať prípravu a stimulovať koordináciu a realizáciu špecifických vyšetrovacích činností príslušných orgánov členských štátov vrátane podporných operatívnych činností spoločných tímov pozostávajúcich zo zástupcov Europolu,
- b) prijme opatrenia, ktoré umožnia Europolu žiadať, aby príslušné orgány členských štátov viedli a koordinovali svoje vyšetrovanie v špecifických prípadoch a rozvíjali špecifické odborné znalosti, ktoré môžu byť dané k dispozícii členským štátom na pomoc pri vyšetrovaní prípadov organizovaného zločinu,
- c) podporí nadväzovanie kontaktov medzi orgánmi činnými v trestnom konaní špecializujúcimi sa na boj proti organizovanému zločinu v úzkej spolupráci s Europolom,
- d) založí výskumnú, dokumentačnú a štatistickú sieť v oblasti cezhraničnej trestnej činnosti.

Článok 31 (predtým článok K.3)

Spoločný postup pri súdnej spolupráci v trestných veciach zahŕňa:

- a) zjednodušenie a urýchlenie spolupráce príslušných ministerstiev, súdov alebo rovnocenných orgánov členských štátov vo vzťahu k súdnemu konaniu a výkonu rozhodnutí,
- b) zjednodušenie postupu extradície medzi členskými štátmi,
- c) zabezpečenie zlučiteľnosti predpisov uplatniteľných v členských štátoch, ak je to nutné na zlepšenie takejto spolupráce,
- d) predchádzanie sporom o príslušnosť medzi členskými štátmi,
- e) postupné prijímanie opatrení zavádzajúcich minimálne pravidlá týkajúce sa znakov skutkových podstát trestných činov a trestov v oblasti organizovaného zločinu, terorizmu a nezákonného obchodu s drogami.

Článok 32 (predtým článok K.4)

Rada stanoví podmienky a obmedzenia, podľa ktorých môžu príslušné orgány uvedené v článkoch 30 a 31 pôsobiť na území iného členského štátu v styku a podľa dohody s orgánmi tohto štátu.

Článok 33 (predtým článok K.5)

Táto hlava neovplyvní zodpovednosť členských štátov za udržiavanie práva a poriadku a zabezpečovanie vnútornej bezpečnosti.

Článok 34 (predtým článok K.6)

1. V oblastiach uvedených v tejto hlave sa členské štáty vzájomne informujú a radia v Rade s cieľom koordinovať svoje postupy. Na tento účel nadväzujú spoluprácu medzi príslušnými orgánmi štátnych správ.

2. Rada prijíma opatrenia a vhodnou formou a postupmi uvedenými v tejto hlave podporuje spoluprácu, čím prispieva k dosiahnutiu cieľov únie. Na tento účel môže Rada z podnetu členského štátu alebo Komisie jednomyseľne:

- a) prijať spoločné pozície vymedzujúce prístup únie k určitej otázke,
- b) prijať rámcové rozhodnutia na účely aproximácie zákonov a iných právnych predpisov členských štátov. Rámcové rozhodnutia sú záväzné pre členské štáty, pokiaľ ide o výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, pričom voľba foriem a metód sa ponecháva na vnútroštátne orgány. Tieto rámcové rozhodnutia nemajú priamy účinok,
- c) prijať rozhodnutia na iný účel, ktorý je v súlade s cieľmi tejto hlavy, okrem aproximácie zákonov a iných právnych predpisov členských štátov. Tieto rozhodnutia sú záväzné a nemajú priamy účinok; Rada prijme kvalifikovanou väčšinou opatrenia nevyhnutné na vykonanie týchto rozhodnutí na úrovni únie,
- d) vypracúvať dohovory, ktoré odporučí členským štátom na prijatie v súlade s ich príslušnými ústavnými predpismi. Členské štáty začnú uplatniteľné postupy v lehote, ktorú stanoví Rada.

Pokiaľ tieto dohovory nestanovia inak, nadobudnú v príslušných členských štátoch platnosť, ak ich prijme aspoň polovica členských štátov. Opatrenia na vykonanie dohovorov sa v Rade prijímajú dvojtretinovou väčšinou zmluvných strán.

3. Ak sa požaduje, aby Rada konala kvalifikovanou väčšinou, hlasy jej členov sa vážia podľa článku 205 ods. 2) Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva a na prijatie aktov Rady sa vyžaduje aspoň 62 kladných hlasov odovzdaných aspoň desiatimi členmi.

4. Pri procesných otázkach sa Rada uznáva väčšinou svojich členov.

Článok 35 (predtým článok K.7)

1. Za podmienok stanovených v tomto článku má Súdny dvor Európskych spoločenstiev právomoc vydať predbežné nálezy o platnosti a výklade rámcových rozhodnutí a rozhodnutí o výklade dohovorov vypracovaných podľa tejto hlavy a o platnosti výkladu opatrení na vykonanie rozhodnutí.

2. Každý členský štát môže vyhlásením v čase podpísania Amsterdamskej zmluvy alebo kedykoľvek neskôr uznať právomoc Súdneho dvora vydať predbežné nálezy tak, ako je stanovené v odseku 1.

3. Členský štát, ktorý urobí vyhlásenie podľa odseku 2, uvedie, že:

- a) každý súd tohto štátu, ktorého rozhodnutie nie je možné napadnúť opravnými prostriedkami vnútroštátneho práva, môže požiadať Súdny dvor o vydanie predbežného nálezu o otázke, pokiaľ považuje rozhodnutie o otázke platnosti alebo výkladu aktu uvedeného v odseku 1, ktorá vznikla počas konania pred súdom, za nutné pre vydanie rozsudku, alebo že

b) každý súd tohto štátu môže požiadať Súdny dvor o vydanie predbežného nálezu vo veci, pokiaľ považuje rozhodnutie o otázke platnosti alebo výkladu aktu uvedeného v odseku 1, ktorá vznikla počas konania pred súdom, za nutné pre vydanie rozsudku.

4. Bez ohľadu na to, či urobil vyhlásenie podľa odseku 2 alebo nie, je každý členský štát oprávnený predkladať súdu vyjadrenia k prípadu alebo písomné pripomienky v prípadoch, ktoré vzniknú podľa odseku 1.

5. Súdny dvor nemá právomoc preskúmať platnosť a primeranosť postupu policajných alebo iných orgánov činných v trestnom konaní členského štátu ani výkon zodpovednosti členskými štátmi s ohľadom na udržiavanie práva a poriadku a zabezpečenie vnútornej bezpečnosti.

6. Súdny dvor má právomoc preskúmať zákonnosť rámcových rozhodnutí a rozhodnutí o žalobách podaných členským štátom alebo Komisiou z dôvodu nepríslušnosti, porušenia základných procesných podmienok, porušenia tejto zmluvy alebo právneho pravidla týkajúceho sa jej uplatňovania alebo z dôvodu zneužitia právomocí. Konania podľa tohto odseku sa začnú do dvoch mesiacov od zverejnenia daného opatrenia.

7. Súdny dvor má právomoc rozhodovať o všetkých sporoch členských štátov o výklade alebo uplatnení aktov prijatých podľa článku 34 odseku 2 vždy, keď Rada nemôže vyriešiť takýto spor do šiestich mesiacov po postúpení Rade jedným z jej členov. Súd má ďalej právomoc rozhodovať o sporoch medzi členskými štátmi a Komisiou vo veci výkladu alebo uplatňovania dohovorov vypracovaných podľa článku 34 odseku 2 písm. d).

Článok 36 (predtým článok K.8)

1. Zriaďuje sa Koordinačný výbor zložený z vysokých úradníkov. Okrem koordinačnej funkcie je úlohou výboru:

- podávať stanoviská na oboznámenie Rady na jej žiadosť alebo z vlastného podnetu;
- prispievať k príprave rokovaní Rady bez toho, aby bol dotknutý článok 207 Zmluvy a založení Európskeho spoločenstva v oblastiach uvedených v článku 29.

2. Komisia sa plne zapája do práce v oblastiach uvedených v tejto hlave.

Článok 37 (predtým článok K.9)

V rámci medzinárodných organizácií a na medzinárodných konferenciách, ktorých sa členské štáty zúčastňujú, obhajujú spoločné pozície prijaté podľa ustanovení tejto hlavy.

Články 18 a 19 sa primerane uplatnia na záležitosti spadajúce pod túto hlavu.

Článok 38 (predtým článok K.10)

Dohody uvedené v článku 24 môžu pokrývať záležitosti spadajúce pod túto hlavu.

Článok 39 (predtým článok K.11)

1. Rada sa pred prijatím akéhokoľvek opatrenia uvedeného v článku 34 ods. 2) písm. b), c) a d) poradí s Európskym parlamentom. Európsky parlament vydá svoje stanovisko v lehote, ktorú môže stanoviť Rada a ktorá nesmie byť kratšia ako tri mesiace. Pokiaľ svoje stanovisko v danej lehote nevydá, môže Rada konať.

2. Predsedníctvo a Komisia pravidelne informujú Európsky parlament o rokovaníach v oblastiach upravených v tejto hlave.
3. Európsky parlament môže klásť otázky Rade alebo jej môže dávať odporúčania. Každoročne organizuje rozpravu o pokroku dosiahnutom v oblastiach uvedených v tejto hlave.

Článok 40 (predtým článok K.12)

1. Členské štáty, ktoré zamýšľajú medzi sebou nadviazať užšiu spoluprácu, môžu byť poverené s prihliadnutím na články 43 a 44 využívať orgány, postupy a mechanizmy stanovené v zmluvách za predpokladu, že navrhnutá spolupráca:

- a) rešpektuje právomoci Európskeho spoločenstva a ciele stanovené v tejto hlave,
- b) má za cieľ umožniť únii rozvíjať sa rýchlejšie ako priestor slobody, bezpečnosti a práva.

2. Poverenie uvedené v odseku 1 udelí Rada kvalifikovanou väčšinou na žiadosť dotknutých členských štátov a po výzve Komisii na predloženie stanoviska; žiadosť bude taktiež postúpená Európskemu parlamentu.

Ak člen Rady vyhlási, že z dôležitých dôvodov národného záujmu, ktoré uvedie, zamýšľa namietat' voči udeleniu poverenia, hlasovanie sa neuskutoční. Rada môže kvalifikovanou väčšinou požiadať, aby sa záležitosť predložila na jednomyseľné rozhodnutie Európskej rade.

Hlasy členov Rady sa vážia v súlade s článkom 205 ods. 2 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva. Na prijatie rozhodnutí je potrebných minimálne 62 hlasov aspoň od 10 členov.

3. Každý členský štát, ktorý zamýšľa pripojiť sa k spolupráci podľa tohto článku, oznámi svoj zámer Rade a Komisii, pričom Komisia do troch mesiacov od doručenia tohto oznámenia predloží Rade svoje stanovisko, pokiaľ je to možné aj s odporúčaním konkrétnych úprav, ktoré považuje za potrebné tak, aby sa tento členský štát k danej spolupráci pripojil. V lehote do štyroch mesiacov od oznámenia Rada rozhodne o žiadosti a o konkrétnych úpravách, ktoré považuje za potrebné. Rozhodnutie sa považuje za prijaté, pokiaľ sa Rada kvalifikovanou väčšinou neuznesie, že rozhodnutie vo veci odloží; v takom prípade Rada uvedie dôvody svojho rozhodnutia a stanoví lehotu na jeho opätovné preskúmanie. Na účely tohto odseku sa Rada uznáša podľa podmienok stanovených v článku 44.

4. Ustanovenia článkov 29 až 41 sa vzťahujú na užšiu spoluprácu uvedenú v tomto článku, ak tento článok a články 43 a 44 neustanovujú inak.

Na odseky 1, 2 a 3 sa vzťahujú ustanovenia Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva o právomociach Súdneho dvora Európskych spoločenstiev a výkone týchto právomocí.

5. Tento článok nemá dopad na ustanovenia Protokolu, ktorým sa začleňuje Schengenské *acquis* do rámca Európskej únie.

Článok 41 (predtým článok K.13)

1. Ustanovenia článkov 189, 190, 195, 196 až 199, 203, 204, 205 ods. 3), 206 až 209, 213 až 219, 255 a 290 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva sa vzťahujú na ustanovenia týkajúce sa oblastí uvedených v tejto hlave.

2. Správne výdavky, ktoré vzniknú orgánom z ustanovení týkajúcich sa oblastí uvedených v tejto hlave, idú na ťarchu rozpočtu Európskych spoločenstiev.

3. Prevádzkové výdavky, ktoré vzniknú vykonávaním týchto ustanovení, sa taktiež účtujú na ťarchu rozpočtu Európskych spoločenstiev, s výnimkou prípadov, keď Rada rozhodne jednomyseľne inak. V prípadoch, keď sa tieto výdavky neúčtujú na ťarchu rozpočtu Európskych spoločenstiev, ponosú ich členské štáty podľa kľúča hrubého domáceho produktu, pokiaľ Rada nerozhodne jednomyseľne inak.

4. Rozpočtový postup stanovený v Zmluve o založení Európskeho spoločenstva sa vzťahuje na výdavky, ktoré sa účtujú na ťarchu rozpočtu Európskych spoločenstiev.

Článok 42 (predtým článok K.14)

Rada na základe podnetu Komisie alebo členského štátu a po porade s Európskym parlamentom môže jednomyseľne rozhodnúť, že postupy v oblastiach uvedených v článku 29 spadajú pod hlavu IV Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, a zároveň určí príslušné pravidlá hlasovania. Odporučí členským štátom prijať toto rozhodnutie v súlade s ich príslušnými ústavnými predpismi.

HLAVA VII (predtým hlava VIa)

USTANOVENIA O UŽŠEJ SPOLUPRÁCI

Článok 43 (predtým článok K.15)

1. Členské štáty, ktoré zamýšľajú medzi sebou nadviazať užšiu spoluprácu, môžu využívať orgány, postupy a mechanizmy stanovené v tejto zmluve a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva za predpokladu, že spolupráca:

- a) má za cieľ podporovať ciele únie, podporovať a slúžiť jej záujmom,
- b) rešpektuje zásady uvedených zmlúv a jednotný inštitucionálny rámec únie,
- c) využíva sa len ako posledný prostriedok tam, kde by sa ciele uvedených zmlúv nemohli dosiahnuť uplatňovaním príslušných postupov v nich stanovených,
- d) týka sa aspoň väčšiny štátov,
- e) neovplyvňuje *acquis communautaire* a opatrenia prijaté podľa iných ustanovení uvedených zmlúv,
- f) neovplyvňuje právomoci, práva, povinnosti a záujmy tých členských štátov, ktoré sa na spolupráci nezúčastňujú,
- g) je otvorená všetkým členským štátom a umožňuje im, aby sa kedykoľvek stali stranami spolupráce, pokiaľ dodržia základné rozhodnutia a rozhodnutia prijaté v tomto rámci,
- h) vyhovuje špecifickým dodatočným kritériám stanoveným v článku 11 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva a článku 40 tejto zmluvy v závislosti od dotknutej oblasti a je povolená Radou v súlade s postupmi tam uvedenými.

2. Členské štáty uplatnia, pokiaľ sa ich to týka, akty a rozhodnutia prijaté na uskutočnenie spolupráce, do ktorej sa zapojili. Členské štáty nezúčastňujúce sa takejto spolupráce nebránia pri jej uskutočňovaní zúčastnenými členskými štátmi.

Článok 44 (predtým článok K.16)

1. Na účely prijatia aktov a rozhodnutí nevyhnutných na uskutočnenie spolupráce uvedenej v článku 43 platia príslušné inštitucionálne ustanovenia o orgánoch tejto zmluvy a zmluvy o založení Európskeho spoločenstva. Avšak zatiaľ čo sa

rokovania môžu zúčastniť všetci členovia Rady, na rozhodovaní sa podieľajú len zástupcovia členských štátov zapojených do spolupráce. Kvalifikovanou väčšinou sa rozumie rovnaký podiel vážených hlasov dotknutých členov Rady tak, ako je stanovený v článku 205 ods. 2 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva. Jednomyseľnosť sa zakladá na jednomyseľnosti dotknutých členov Rady.

2. Náklady vyplývajúce z uskutočňovania spolupráce, s výnimkou správnych nákladov orgánov, znášajú zúčastnené členské štáty, pokiaľ Rada nerozhodne jednomyseľne inak.

Článok 45 (predtým článok K.17)

Rada a Komisia pravidelne informujú Európsky parlament o vývoji užšej spolupráce nadviazanej na základe tejto hlavy.

HLAVA VIII (predtým hlava VII)

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 46 (predtým článok L)

Ustanovenia Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva uhlia a ocele a Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu týkajúce sa právomocí Súdneho dvora Európskych spoločenstiev a výkonu týchto právomocí sa vzťahujú len na nasledujúce ustanovenia tejto zmluvy:

- a) ustanovenia meniace a dopĺňajúce Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva s ohľadom na založenie Európskeho spoločenstva, Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva uhlia a ocele a Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu,
- b) ustanovenia hlavy VI podľa podmienok uvedených v článku 35,
- c) ustanovenia hlavy VII podľa podmienok uvedených v článku 11 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva a článku 40 tejto zmluvy,
- d) článok 6 odsek 2 s ohľadom na konanie orgánov, pokiaľ má Súdny dvor právomoc podľa zmlúv o založení Európskych spoločenstiev a podľa tejto zmluvy,
- e) články 46 až 53.

Článok 47 (predtým článok M)

S výhradou ustanovení pozmeňujúcich Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva s cieľom založiť Európske spoločenstvo, Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva uhlia a ocele a Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu a týchto záverečných ustanovení nič v tejto zmluve nemá vplyv na Zmluvu o založení Európskych spoločenstiev ani ďalších zmlúv a aktov, ktoré tieto zmluvy menia alebo dopĺňajú.

Článok 48 (predtým článok N)

Vláda ktoréhokoľvek členského štátu alebo Komisia môžu predkladať Rade návrhy na zmeny zmlúv, na základe ktorých je založená únia.

Pokiaľ sa Rada po porade s Európskym parlamentom, prípadne s Komisiou vysloví za zvolanie konferencie zástupcov vlád členských štátov, konferenciu zvolá predseda Rady s cieľom určiť vzájomnou dohodou zmeny k týmto zmluvám. V prípade inštitucionálnych zmien v menovej oblasti sa uskutočnia porady aj s Európskou centrálnou bankou.

Zmeny nadobudnú platnosť po ich ratifikácii všetkými členskými krajinami v súlade s ich príslušnými ústavnými predpismi.

Článok 49 (predtým článok O)

O členstvo v únii môže požiadať každý európsky štát, ktorý rešpektuje zásady uvedené v článku 6 ods. 1). Svoju žiadosť adresuje Rade, ktorá sa uznáva jednomyselne po porade s Komisiou a po obdržaní súhlasu Európskeho parlamentu, ktorý sa uznáva absolútnou väčšinou svojich poslancov.

Podmienky prijatia a úpravy zmlúv, na ktorých je založená únia a ktoré prijatie vyvolá, sú predmetom dohody medzi členskými štátmi a štátom žiadajúcim o prijatie. Táto dohoda sa predloží na ratifikáciu všetkým zmluvným štátom v súlade s ich príslušnými ústavnými predpismi.

Článok 50 (predtým článok P)

1. Týmto sa rušia články 2 až 7 a 10 až 19 Zmluvy o vytvorení spoločnej Rady a spoločnej Komisie Európskych spoločenstiev, podpísanej v Bruseli 8. apríla 1965.
2. Týmto sa rušia články 2, 3 ods. 2) a hlava III Spoločného európskeho aktu, podpísaného v Luxemburgu 17. februára 1986 a v Haagu 28. februára 1986.

Článok 51 (predtým článok Q)

Táto zmluva je uzatvorená na neobmedzený čas.

Článok 52 (predtým článok R)

1. Vysoké zmluvné strany ratifikujú túto zmluvu v súlade s ich ústavnými predpismi. Ratifikačné listiny sa uložia u vlády Talianskej republiky.
2. Táto zmluva nadobudne platnosť 1. januára 1993 za predpokladu, že všetky ratifikačné listiny boli uložené, alebo ak sa tak nestane, prvý deň mesiaca nasledujúceho potom, čo posledný signatársky štát vykoná tento úkon na uloženie ratifikačných listín.

Článok 53 (predtým článok S)

Táto zmluva, vyhotovená v jedinom origináli v dánskom, holandskom, anglickom, francúzskom, nemeckom, gréckom, írskom, talianskom, portugalskom a španielskom jazyku, pričom znenia v každom z uvedených jazykov sú rovnako autentické, sa uloží v archívoch vlády Talianskej republiky, ktorá doručí overenú kópiu každej vláde ostatných signatárskych štátov.

Podľa Aktu o pristúpení z roku 1994 je švédske a fínske znenie tejto zmluvy taktiež rovnako autentické.

Na dôkaz toho splnomocnení zástupcovia podpísali túto zmluvu.

V Maastrichte siedmeho februára tisíc deväťsto deväťdesiatdva.

Mark EYSKENS

Uffe ELLEMANN-JENSEN

Hans-Dietrich GENSCHER

Antonios SAMARAS

Francisco FERNÁNDEZ ORDÓÑEZ

Roland DUMAS

Gerard COLLINS

Gianni DE MICHELIS

Jacques F. POOS

Hans VAN DEN BROEK

Joao de Deus PINHEIRO

Douglas HURD

Philippe MAYSTADT

Anders FOGH RASMUSSEN

Theodor WAIGEL

Efthymios CHRISTODOULOU

Carlos SOLCHAGA CATALÁN

Pierre BEREGOVOY

Bertie AHERN

Guido CARLI

Jean-Claude JUNCKER

Willem KOK

Jorge BRAGA de MACEDO

Francis MAUDE